Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300)

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

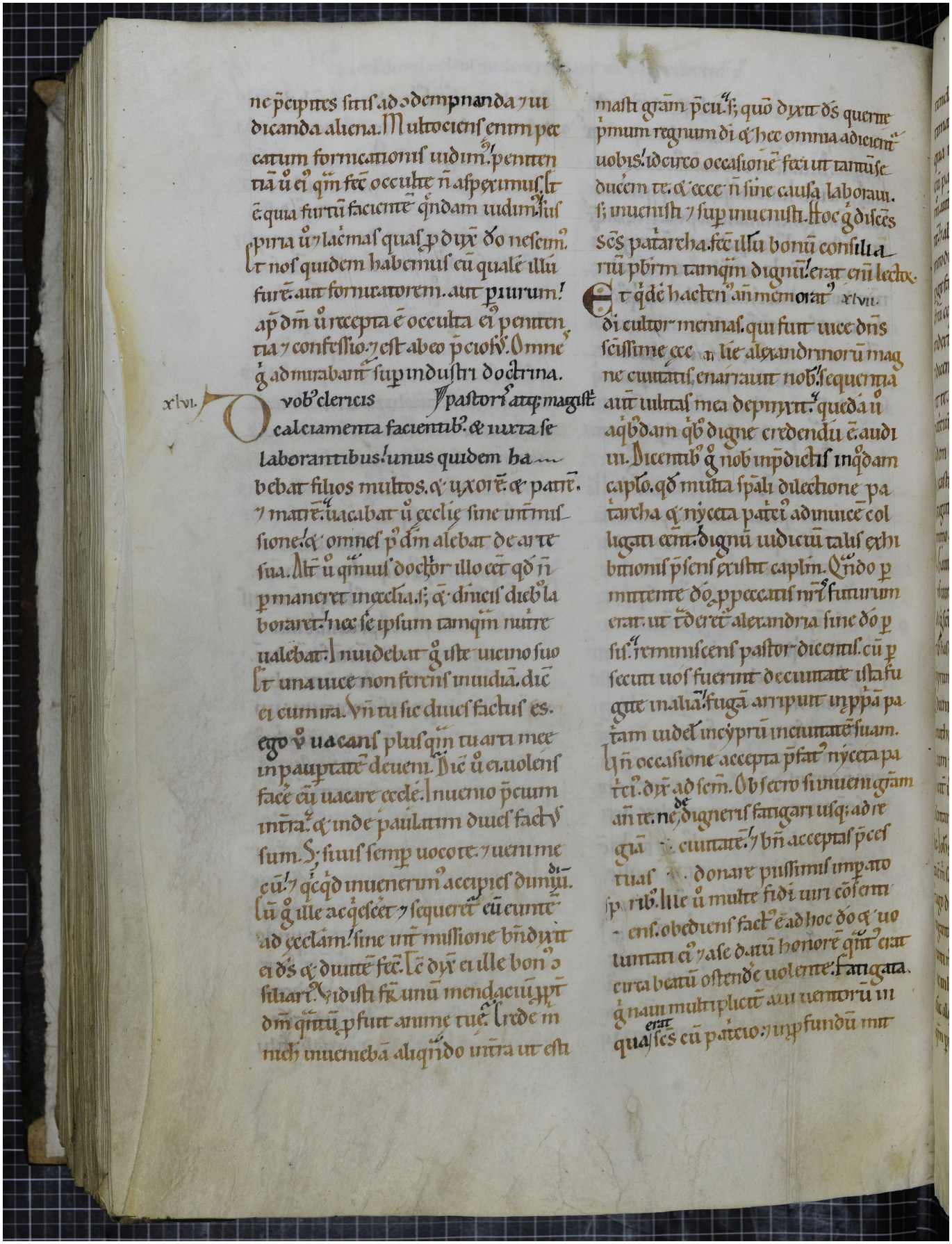

ne p̄cipites simꝰ ad ꝺempnanda ⁊ iu
ꝺicanda aliena. Multociens enim pec
catum fornicationiſ uiꝺim⁹ penitẽ
tia ũ ei q̄m fec̄ occulte ñ aſpeximuſ. ſꝛ
ẽ qua furtiũ faciem⁹ q̄ndam uiꝺim⁹ ſuſ
pina ũ ⁊ lacrimaſ quaſ p ꝺixĩ ꝺo neſcim⁹
ſꝛ noſ quiꝺem habemuſ eũ qualẽ illũ
furẽ aut fornicatorem aut p̄iurum
ap̄ ꝺm ũ recepta ẽ occulta ei penitẽ
tia ⁊ confeſſio ⁊ eſt abeo p̄ciouſ. Omne⁹
q̄ aꝺmirabant ſup inꝺuſtri ꝺoctrina.

xlvi. O vob⁹ clericis ⁊ paſtoribꝰ atq; magiſtꝛ
calciamenta facientib⁹ & iurta ſe
laborantibus! unus quiꝺem ha
bebat filios multos q̄ uxorẽ & patrẽ
⁊ matrẽ. uacabat ũ eccl̄ie ſine uitiuſ
ione! q̄ omneſ p̄ ꝺm alebat ꝺe arte
ſua. Itẽ ũ q̄ituſ ꝺoctor illo cẽt qꝺ ñ
p̄ maneret in eccl̄ia ſ; q̄ ꝺiuerſis ꝺieb⁹ la
borareꝰ! nec ſe ipſum tamq̄m nutꝛe
ualebat! nuꝺebat q̄ iſte uicino ſuo
ſꝛ una uice non ſereniſ inuiꝺiã. ꝺicẽ
ei cum ira. Vñ tu ſic ꝺiuerſ factuſ es.
ego ṽ uacaꝰ plus q̄m tu arti mee
in paupt̄ate ꝺeuenio. ꝺicẽ ũ ei uolenſ
facẽ eũ uacare eccl̄e! nuemo p̄ eum
intꝛa! q̄ unꝺe paulatim ꝺiuerſ factꝰ
ſum. ſ; ſiuuſ ſemp uocoteꝰ uenit me
cũ ⁊ q̄cqꝺ inuenerũ accepiſ ꝺum ꝺi⁹
ſũ q̄ ille acq̄ſceꝰ ⁊ ſequereꝰ eũ eunte
ad eccl̄iam! ſine uit̄ miſſione bñꝺixit
ei ꝺs q̄ ꝺiuite fec̄. ſẽ ꝺixĩ ei ille bon⁹
ſiluari. Vꝺiſti fr̄e unũ mendaciũ ꝑꝑt
ꝺm q̄ntũ p̄ſunt animę tuę. ſꝛeꝺe m
nich inuencbã aliq̄ꝺo intꝛa ut eſti
maſti grãm p̄ciouſ; quo ꝺixit ꝺs queꝛe
p̄mum regnum ꝺi q̄ hec omnia aꝺiciant
uobis! ideꝛco occaſionẽ feci ut tamiſe
ꝺucem te q̄ ecce ñ ſine cauſa laboraui.
ſ; inueniſti ⁊ ſup inueniſti. Hoc q̄ ꝺiſces
ſes patꝛcha. fec̄ illu bonũ conſiliu a
riũ p̄birm tamq̄m ꝺignũ! erat enĩ lectoꝛ.

Et q̄ꝺe haeten⁹ aĩ memoꝛat xlvii.
ꝺi cultoꝛ mennaſ. qui fuit uice ꝺn̄s
ſciſſime ecc lie alexanꝺrinoꝛũ mag
ne cuitatiſ. enarrauit nob⁹ ſequentia
aut ulitaſ mea ꝺepinxit. quꝺã ũ
aq̄ꝺam q̄ꝺ ꝺigne credenꝺũ ẽ. audi
ui. Dicentib⁹ q̄ nob inꝑꝺictiſ inq̄ꝺam
caꝑlo. qꝺ mutta ſp̄ali ꝺilectione pa
tꝛcha q̄ nyceta patꝛi aꝺmuice col
ligati eĩt ꝺignũ uꝺicũ taliſ exhi
bitionis p̄ſens eſſuit caꝑlm. Q̄ndo p
mutteme ꝺo ꝑꝑeccatiſ mr̄ futuꝛum
erat. ut ꝺeꝛeꝰ alexanꝺꝛia ſine ꝺo p
ſiſ! reminiſcens paſtoꝛ ꝺicentiſ. cũ p
ſecuti uoſ fuerint ꝺeciuitate iſta fu
gite in alia! fugã arripuit in ꝑꝑã pa
tꝛcham uꝺeſ inc̄ypꝛũ in ciuitatẽ ſuam.
ſ; ñ occaſione accepta p̄fatꝰ nyceta pa
tꝛci. ꝺixĩ ad ſem. Obſecro ſi inuenigrãm
añte. ne ꝺigneriſ fatigari uſq; ad re
gia ciuitate! ⁊ bñ acceptaſ p̄ceſ
tuaſ ꝺonare puſſimiſ imꝑato
ꝛib. Itẽ ũ multe fiꝺi uiri cõſenti
enſ. obꝺiens factꝰ ẽ ad hoc ꝺo q̄ uo
luntatẽ eĩ ⁊ aſe ꝺatũ honoꝛe q̄m erat
cura beatũ oſtenꝺe uolente. Fatigata.
g̃ naui multiplicit̄ aut uenioꝛũ in
qua erat ſes eũ patꝛcio ⁊ inꝑfunꝺũ mit